

عنوان مقاله:

تعیین و ارزیابی معیارها و نشانگرهای پایداری در حوزه آبخیز طالقان- زیدشت یک

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 5، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امید اسدی نلیوان - دانش آموخته کارشناسی ارشد آبخیزداری، دانشگاه تهران

علی اکبر نظری سامانی - استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

محسن محسنی ساروی - استاد دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

قوام الدین زاهدی امیری - دانشیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار در صورتی تحقق می یابد که همپوشی بین لایه های اکولوژیکی، اقتصادی و اجتماعی ایجاد گردد. هدف از این تحقیق تعیین معیارها و نشانگرهای پایداری و ارزیابی و اندازه گیری پایداری می باشد. جهت ارزیابی پایداری در حوزه آبخیز زیدشت یک از رویکرد بوم-سازگان استفاده شده است که در پی حفظ تعادل بین سه مقوله اقتصادی، اجتماعی و اکوسیستم است. متغیرهای انتخابی با روش های معمول و رایج ارزیابی شدند و مقدار آن ها به دست آمد. جهت ارزیابی پایداری از دستورالعمل پایش و ارزشیابی طرح های مدیریت منابع طبیعی و آبخیزداری استفاده شد. در حالت کلی در بخش بومسازگان مرتعی ۳ معیار، ۹ نشانگر و ۱۴ متغیر انتخاب و اندازه گیری شدند. در بخش بومسازگان مسائل اقتصادی و اجتماعی ۵ معیار و ۱۶ نشانگر انتخاب و اندازه گیری شدند. امتیاز نهایی برای بومسازگان مرتع ۴۵ شد که آن را در طبقه متوسط قرار می دهد و امتیاز نهایی برای بخش مسائل اقتصادی و اجتماعی ۳۲ شد که با توجه به ۱۶ متغیر انتخابی عدد دو به دست می آید، که آن را در طبقه متوسط قرار می دهد. در نهایت، با توجه به جمع کل امتیازات حوزه آبخیز با استفاده از ماتریس برآورد امتیازات و جدول ارزشیابی حوزه آبخیز، زیدشت به لحاظ پایداری وضعیت ضعیفی دارد.

کلمات کلیدی:

پایداری، توسعه پایدار، زیدشت، نشانگرها، معیارها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807739>

